

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁ κ' Ἡλίας Ὀρολογᾶς Δασαρίτης, φοιτητὴς τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, ἐξέδωκε συγγράφας τομίδιον **Περὶ Ἵποκριτικῆς**, πρῶτος αὐτὸς εἰδικῶς καὶ ἐν ἐκτάσει πραγματευόμενος θέμα τοιοῦτο καλολογικόν, χρησιμοποιοῦν οὕτως γνώσεις, τὰς ὁποίας παρέχουν πρὸς αὐτὸν αἱ φιλολογικαὶ καὶ τοῦ μελέται. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ τομιδίου τούτου φαίνεται πονῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς Σκηνῆς, καὶ διακκῶς ποθῶν τὴν ἀξιοπρεπεῖάν ἡγερεσιν αὐτῆς· χάριν δὲ τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἐπιχειρεῖ τὴν σκιαγραφίαν τῶν γενικωτάτων χαρακτήρων τῆς Ἵποκριτικῆς, οἳοι πρὸ παντὸς ἐντελέστατοι καὶ ἐν λεπτοτάτῃ αἰσθήσει τοῦ καλοῦ διμορφώθησαν ὑπὸ τῶν προγόνων μας ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ἑλληνικῷ θεάτρῳ. Τὸ ὄρατον τοῦτο θέμα ἐξάντλει δι' ἑννέα κεφαλαίων, ἐν γλώσῃ ἐπιμεμελημένῃ, εἰ καὶ προδιδούσῃ πολλάκις τὴν ἀγωνίαν τοῦ σπουδαστοῦ τῆς φυλολογίας, μήπως ὑπερβαίων ἐν τισιν τὰ ἐσκεμμένα τοῦ εὐλογημένου ἀττικισμοῦ, προκαλέσῃ τοὺς κεραυνοὺς Διὸς τινος τῆς γραμματικῆς, ἐν οἷς κεφαλαίοις μεθοδικῶς πραγματεύεται περὶ θεάτρου ἐν γένει, ὑποκριτῶν, ἱματισμοῦ, προσόντων σωματικῶν καὶ ψυχολογικῶν, διδασκαλίας, σκοποῦ κτλ. Τὸ περιεργότερον καὶ ἀκριβέστερον μέρος εἶνε τὸ διαλαμβάνον περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἀρχαίων δραμάτων, καὶ τῆς ἀρχαίας μουσικῆς. Εἶνε τῷ ὄντι ἐπωφελέσταται τοιαῦτα μονογραφαίαι, τείνουσαι εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν ὑπ' οἰανδήποτε ἐποψίν προσιτώτερον εἰς ἡμᾶς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κόσμον· ἐπωφελεῖς εἰς τοὺς φιλολογοῦντας, τερπναὶ εἰς πάντα φιλιαναγνώστην, καὶ πρὸ πάντων διδακτικώταται εἰς τοὺς ἡμετέρους ἠθοποιούς ἐν τῇ περιόδῳ ταύτῃ τῆς παντελοῦς ἀκολασίας τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου, τῶν ἀτελευτήτων Πειρατῶν καὶ τῶν 333 Ρακοςυλλεκτῶν. Καὶ ἰδοὺ πῶς δύνανται νὰ καταστῶσι χρήσιμοι οἱ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν γραμμάτων σπουδασταὶ, περισσότερον παρ' ὅταν καταναλίσκωσι τὴν σοφίαν τῶν μόνον εἰς ἀγόνους, λεξιθηρίου καὶ λεξιλογικούς ἀφορισμούς καὶ καθαρισμούς.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Πόλεμος κατὰ τῶν νοθευτῶν. Ἀμελικὸς πόλεμος ἐκνήρχη ἐν Παρισίοις κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων πωλητῶν τῶν παραποιούντων τὰ διάφορα εἶδη τῶν χρειδῶν. Ἐκεῖ εἶνε συστηματικὴ φεβερὰ παραποίησις εἰς κάθε πρᾶγμα· δι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐξουσία ἐπιδεικνύει ὅλην τὴν αὐστηρότητά της. Ἐσχάτως κατεδικάσθη σωρεία ὅλη ἐμπόρων, παραποιητῶν τοῦ πιπεριοῦ, ἢ παραποίησις τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναχθῆ εἰς βαθμὸν τελειότητος.

Ἰατρῶν τὸ ἀνάγνωσμα. Τὸ ἐξῆς παρεμβάλλει τελευταῖον εἰς τὰς χαριτωμένας ἐν τῷ «Χρόνῳ» σελίδας τοῦ ὁ Κλαρετι, προσπαθῶν νὰ ἀνορθώσῃ τὴν ὑπόληψιν τῶν ἱατρῶν ἐν τῷ αἰῶνί μας, τὴν παντοιοτρόπως κακολογουμένην, κακίζων ἀφ' ἐνὸς τὸν Μολιέρου, διότι ὀλίγην ὑπόληψιν εἶχε πρὸς αὐτούς, ἀλλ' ἀφ' ἐτέρου, πονηρότατα, παραθέτων ἀνέκδοτα, οἷον τὸ ἐξῆς :

Ἰατρός τις ἐγκαταλείπει τὸν ἀσθενῆ του, διακηρύττων ὅτι δὲν θὰ ἐπανεῖθῃ πλέον, διότι δὲν θὰ ἔχη τί νὰ κάμῃ πλησίον του, εἰμὴ νὰ τὸν σαβανώσῃ. Προσκαλοῦσιν ὁμῶς νέον ἱατρὸν, ὅστις θεραπεύει τὸν εἰς κατάστασιν ἀ-

πελπίσας κηρυχθέντα ἀσθενῆ. Μετ' ὀλίγον οὗτος ἀναρρώσας καὶ ἐξεληθὼν συναντᾷ τὸν πρῶτον ἱατρὸν, ὁ γιατρός τὰ χάνει ἀπὸ τὴν ἐκπληξίν του.

— Μπα ! σ' ἐπίστευα νεκρὸν ! τί ἔκαμες κ' ἐσώθης ;

— Ἐπῆρα ἄλλον ἱατρὸν, τὸν Δ. . . ἠκολούθησα τὰς συμβουλὰς του, μ' ἐπεριποιήθηκε, μ' ἔσωσε. . .

— Ἐκεῖνος, ὁ Δ. . . ; Ἀ ! κ' ἐγὼ τὸν ἐνόμιζα φίλον μου ! Τὸ ἔκαμε αὐτό ; Μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν εἶνε πολὺ εὐγενὲς ἐκ μέρους του !

Ρωμαντικὸς Γάμος. Μία παρέα ἐκδρομῶν ἐπῆγεν ἐσχάτως νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν περίφημον σπήλαιον τοῦ Λωρᾶς, ἐν Βιργίνια. Μεταξὺ αὐτῶν εὐρίσκετο καὶ ζεύγος μνηστήρων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ θεὰ τοῦ σπηλαίου ἐγέννησε τὴν ἰδέαν νὰ νυμφευθῶσιν ἐκεῖ, ὑπὸ τὴν γῆν, εἰς βάθος ἡμίσεως σχεδὸν μιλλίου. Προηγουμένου ὅθεν ἀσφαλῶς ὀδηγοῦ, καὶ συνοδευόμενοι ὑπὸ τινων φίλων, οἱ μελλόνυμφοι κατήλθον εἰς τὸ σπήλαιον ἐντὸς ἀπεράντου αἰθούσης, φερούσης τὸ ὄνομα αἰθουσα τοῦ χοροῦ, ἀξιοσημειώτου διὰ τὰς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὸν μέγαν ἀριθμὸν σταλακτιτῶν, ὑπ' ὧν περικοσμείται. Ἐκεῖ ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν πυρῶν, ἀντανακλωμένων ἐπὶ τῶν ἀπαστραπτόντων τοίχων καὶ τῶν θόλων τῆς αἰθούσης, οἱ νέοι μας ἐπρόφεραν τὸ ἱερὸν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ αἰδουσιμωτάτου τινός, εὐλογῆσαντος τὴν ἑνωσίαν των. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν γάμος τελεῖται ἐν τοῖς ἐγκάτοις τῆς γῆς, μὲ τὴν ἀκτινοβολίαν ρωμαντικῆς ποιήσεως· καὶ φαντάσθητε ὕστερον τοιαύτην ἑναρξίν ζωῆς, τελειώνουσαν μὲ διαζύγια !

Ἀγορανομικὸν Δελτίον.

Ἄρτος γαλ.	50	Ἄπιδια ὄκ.	4.20
" κ. ἂ π.	50	Πεπόνια ὄκ.	25
" κ. β' π.	45	Καρποζία ὄκ.	15
Κρέας βόειον ὄκ.	2.—	Καφές α' π. ὄκ.	3.50
" μόσχειον ὄκ.	2.40	" β' π. ὄκ.	2.30
" ἀμνῶ ὄκ.	2.—	Ζάχαρ. κε. ὄκ.	4.50
Ὄρνις		" ὄκ.	
Ὄρνιθιον	1.60	Ἐλαιον α' π. ὄκ.	4.40
Νῆσαι τὸ ζεύγ.	4.	" β' π. ὄκ.	4.30
Ἠὰ τὰ 2.	20	Χαβίρι (Παν.) ὄκ.	45.—
Κρόμμυμα ὄκ.	20	Τυρὸς Ἐλβ. ὄκ.	4.40
Μελτζάνες ἐκ.	40	" Ὀλλ. ὄκ.	6.—
Πατάτ. ἐφ. ὄκ.	35	" Ἄγγλ. ὄκ.	
Δομάτες ἐντ. ὄκ.	30	" Παρμ. ὄκ.	7.—
Μπάμιες 100.	30	" Ἐλ. ἀσκ.	2.40
Φασόλ. φρ. ὄκ.	70	Μυζήθρα νῆσ.	3.60
Ἀγγούρια ἐκ.	40	Βούτ. νωπὸν ὄκ.	
Κολοκύνθ. ξ. ὄκ.	25	" ἀσκῶ α' π. ὄκ.	5.40
Σῦκα ὄκ.	40	" " β' π. ὄκ.	4.80
Συαφυλαὶ ὄκ.	50	Ρύζι κοινὸν ὄκ.	80
Ροδάκινα ὄκ.	1.20-2.00	" Βενδτ. ὄκ.	90
Πάστα ὄκ.	80	Κόλλα ὄκ.	1 60
Σάπων ἐντ. ὄκ.	4.—	Σάπων Ζακ. ὄκ.	1.20
Σπερμ. Τεργ.		Σπερ. Γαλ.	4.20
Πετρέλαιον ὄκ.	90	Εὐλάνηρ. στ.	6.50

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ

τῆς ἀσφαλιπτικῆς ἐταιρίας ἢ **Ἀγκυρα** μετεφέρθησαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ *Φιλελλήνων*, ἐπὶ τῆς νεοδημιτῶν οἰκίας *Ἀλεξάνδρου Καμπᾶ*.